

შრომის ბირთა. შრომის ბირთაში
დის ჩაწერა 775 კაცი.
ქუთაისის საკუთრების ციხეში ამ
მოთხოვნით 546 ტუსალი.
რაჭა. გუბერნიის კომისარს ონიან
ის კომისარი ვიტაშვილი ატყობი-
რომ მოხილვისთვის საჭირო ქვემო
ში კარგად ჩაირადა, მხოლოდ ზე-
რეაქტორ კი ძლიერ ცოტა გამოცხადდა.
მათ გამოუცხადებლობისას ასახე-
ნ მას, რომ მათ ეწინააღმდეგებ
სასწრაფს.
ლენინის მარხის კომისრად დი-
დელი.

დონეჟი.

„ჯარის დიდ წრე“.
კამათ ნოვოჩრკასკში სხდომა აქვს
ის დიდ წრეს (ბილშინი ბიშეხო-
პრუჩი), რომელიც იმუშავებს „დო-
ნეჟელ დიდი ჯარის კონსტრუქ-
ტორთა დიდი კანონებს.“
ეს ერთ თავის უკანასკნელ სხდომაზე
უნდობლობა გამოუცხადდა ჯარის
ბანს გენ. კრასნოვს და მის მთავ-
რს.
ასწავლი და მისი მთავრობა გადადგა
მას წრე შეხვდა „სამარისებური სი-
ნა“.
ის წესრიგში იყო დასმული ახალი
ბანის არჩევის საკითხი, მაგრამ ეს
ბანი მოსახსნელი ვახდა, რადგან საქ-
ჩაირა გერმანელთა ჯარის უფრო-
ს მოსთხოვა წრეს, რომ უკანასკნელ
გადამწიფის თვისი დადგენილება
კრასნოვის შესახებ.
ბანიწინი იქნა დახურული სხდომა
მის წრეს. სხდომა მდებარე და
ეხსიათი მიიღო, მაგრამ ბოლოს
ე გადაწყდა დამორჩილებოდნენ გერ-
მანთა მოთხოვნას და ამ რიგით გენ.
ნოვი ისევ დაუბრუნდა თავის თანამ-
ობას.
კომისარისთვის“ მოახდინეს ახალი არ-
ჩევა, რომელზედაც გენ. კრასნოვმა
ლო“ ხმების უმეტესობა.
ტერებს მოკლებული არაა ის სიტყვა,
ელიც წარმოსთქვა „დონის ყოვლად
მარჯობის“ „ახალად არჩეულმა“ ატყ-
ბის დასაწყისში მიუთითა იმაზე,
„ჯარის დიდმა წრემ“, რომელიც,
ბატონ-პატრონი ჰადარა და მშვი-
დობის, დააკმაყოფილა მისი თხოვნა
გენა დაართო მას გადამდგარიყო და
ეგგ ხაზი გაუსვა „დონისათვის შექმ-
ნიმე პირობებს“ და განაცხადა,
ასეთ მიმე ვაშს ყოველი მხედარი
ყველად უნდა იღვას თავის
სუტო.
—სთქვა გენ. კრასნოვმა,—უნდა
უნო მაგალითი „დონის ყოვლად დი-
დობის“ იმ შეილებს, რომელიც იცა
დონს ბალშევიკთა ბანდებისაგან. და

მე უკლი ატამანი ვიქნებოდი, რომ თქვე-
ნის ნებით დაკავებული პოსტიდან გაე-
ქეულეყავი“.
წრემ გენერალს ტაში დაუტრა, მაგრამ
გენ- კრასნოვმა და ჯარის წრემაც კარ-
გათ იცოდნენ, თუ რა ფასი ქონდა ამ
ტაშის ცემას.
ეს ყველა იცის, მაგრამ იძულებული
არაინ გაჩემდნენ და „შეურთვდნენ მდგო-
მარობას“.

ყუბანში.

ყუბანში მომხდარ ამბების გამო.
(უკანასკნელი ცნობებიდან).
სამოქალაქო ომისაგან ყუბანში ყვე-
ლაზე უფრო დაზარალდა მიკოპის რაიონ-
ის, რომელიც რომოდნიევირემ გადა-
დიოდა ხან ერთი, ხან მეორე მემობარი
მხარის ხელში.
როგორც ეს ყოველთვის ხდება ომის
დროს, უკან დახევა ნაწილს გააქვს რაც
კი შეიძლება, ხოლო რისი ვეგაქვია
შეუძლებელია, მას ანადგურებენ და
ცეცხლს აძლევენ, რომ მოწინააღმდეგეთ
არ დაჩვენს.
ესევე ხდებოდა მიკოპის რაიონში,
სადაც ნაფთის წარმოება.
ეს წარმოება უკანასკნელ ბრძოლებში
მიწაწილეთა და თვითმხილველთა გად-
მოცემით ყოვლად უნუგეშო სურათს წარ-
მოადგენს. ის თითქმის უდაბნოთ არის
ქცეული.
ამ დროს კი ჩრდილო კავკასიაში ნავ-
თის პროდუქტების ნაკლებობა საგრძ-
ნობია და ყუბანის მხრის მთავრობა შეუ-
დგა ზრუნვას წარმოების განახლებაზე,
მას შემდეგ რაც მოხალისეთა ჯარმა
მიკოპის რაიონი აიღო. მაგრამ ამ საქ-
მეში ყუბანის მთავრობას მოულოდნე-
მად მოხალისეთა ჯარმა ხელი შეუ-
შალა.
საქმე იმაშია, რომ პარტიზანები, წაარ-
თმევენ თუ არა ბალშევიკებს ტერიტო-
რიას, მაშინვე შეუდგებიან ხოლმე მკვიდრ
თა გასამართლებას. გასამართლებას ხდე-
ბა სწრაფად, მაგრამ უსამართლოდ. ამას
ევატება ის გარემოება, რომ უპასუხის
მგებლო პირები სარკებობდნენ ამით და
უდაბნაულო მსხვერპლთა რიცხვი იზრ-
დებდა.
ლამ-ლამობით ათეულ და ასეულ
მოქალაქეთა დახვრეტა განუჩრეველად
სქესისა და ხშირად წლოვანებისა, ჩვეუ-
ლებრივი მოვლენა ყუბანში. იმის შესა-
ხებ, რომ მათარხი „ამუშავებულა“ „ლა-
ბარაკი შედმეტა; საკმარისია მივუთო-
თით იმ გარემოებაზე, რომ ეკატერინო-
დარში ჯარის „ურა ნაწილები“ ხშირად
ტრაბახობდნენ ხოლმე: „მაალობა ღმერთს,
სტანიცებში ერთი დედაკაციც არ მოი-
პოვება, რომ ჩვენი მთავრობის გემო არ
იცოდესო“.

მიკოპის საწარმოო რაიონიც ამ მხრივ
გამონაკლისს არ წარმოადგენს, რასაკი-
რელია და აქ მომუშავენი, რომელიც
ავადმყოფის გამოკეთების ხანაში დიდი
ყურადღება არის საქირო, რომ უფარ-
გისი საქმელით მუტელი არ გაეხერხის
(ტიშპინი); ამ დროს უფრო კარგია
თუ საქონელი საძოვარზე იმყოფება. რო-
დესაც პატრონი საქონლიდან თხოვს
დღის სარგებლობას, მაშინ იგი უნდა
გადავიდეს მის სხვა ჰამა—საზღოვარზე,
ესრედ წოდებულ „კონცენტრირულ“ სა-
ზღოვარზე (концентрированная корма),
რომლის დაწვრილებით განმარტობდა
დღეს ჩვენს სავანს არ შეადგენს.
დავარჩა ვსოქვით რომოდნიემ, სიტყვა
აქრის მოწინააღმდეგეების მესამე მო-
საზრებაზე—ესე იგი ხბოების აქრისა-
გან გაუღებზე; გაუღებთა რომ უსა-
ფულო იყოს, ხბოების აქრის შემდეგ
დიდი ავადმყოფობა და გაჭირვებით ვადა-
ტანა კი საუფუძლიანათ უნდა ჩაითვა-
ლოს. ყველაზე მეტი აქრილი საქონლიდ-
გან ხბოები იხიციებიან. ამ ბოროტების
წინააღმდეგ ჩვენ გვაქვს კარგი საშუა-
ლება, ეს არის დონების გადიდება ხბო-
ებისთვის ორჯელ და, თუ საჭიროება
მოითხოვს სამჯერ მეტად, მხოლოდ სისხ-
ლის მიცემის დაკლება. ანაირ აქრით
ხბოების სიკვდილის რიცხვი ძრიელ მცირე-
დება, ვინაიდან მათ აქრას ვუახლოვებ
კარგი კულტურული ჯიშის საქონლის
აქრას, რომელსაც ძრიელ სასურველი
შედგები მოაქვს.
ამრიგად—საქონლის პირის წინააღ-
მდე ვეტერინარულმა მეცნიერებამ მოგე-
ცა მიზან შეწონილი და რადიკალური
საშუალება, ეს არის „შეერთებული ატ-
რა“ და ესაა მთავრობაზე და ერობაზე
არის დამოკიდებული ამ საშუალების
ფართო მასშტაბით მოხმარება და სარ-
გებლობა ხალხის სკეტილდელით.
ვეტერინარული ექიმი გრ. მამათავრი-
შვილი.

უმთავრესად სოფლიდან ჩამოსული ხალ-
ხისაგან შესდგებიან, უმოწყალოდ იქნენ
დახვდნენ და სასტიკად დევნილნი.
იგივე ბედი ხელდა მოსახსნურეთ და
სხვადასხვა სპეციალისტებს, რომელ-
თაც წარმოებასთან კავშირი ქონდათ. ამ
ძალიან მძიმე და მის თანმდევ ცარცვა
გლავამ იძულო ადგილობრივი საეკონო-
სამრეწველო წრეები შეეერთათ ეკატე-
რინოდარში მთავრობისათვის, ხოლო
ადგილობრივ პროტესტი განეცხადებო-
ნათ მოხალისეთა არმიის შტაბისთვის იმ
ძალიან მძიმე წინააღმდეგ, რომელთაც
იქ ადგილი ქონდათ.
ამ მიზნით ეკატერინოდარს სავანე-
ბით ჩამოსული დელოვატო ეახლი მთავ-
რობის თემდელომარეს ლ. ბიჩს და და-
წვრილებითი მსხვერპლა გაუქვთა მას.
ამასთან ერთად ეკატერინოდარში მო-
წვეულ იქნა თათბირი სხვა და სხვა სა-
ზოგადოებრივ ორგანიზაციათა წარმო-
მადგენელთაგან, რომ გამოეცხადებოთ
პროტესტი ჯარის ზოგიერთი ნაწილების
მიერ ჩადენილ უმსგავსებობათა წინააღ-
მდეგ და გამოენახათ საშვლებანი, რათა
უზრუნველყოფილ იქნას პიროვნების ხელ
შეუტლებლობა და ქონების მთლიანობა.
მიკოპში მომხდარმა ამბებმა აწინა-
რათ წინ წამოაყვეს საკითხი იმ რეპ-
რისების შესახებ, რომელიც თან მოიტა-
ნა მოხალისეთა ჯარმა.
მაგრამ იმდებლის დამყარება იმაზე, რომ
რეპრესიებს მოელება ბოლო, არ შეი-
ძლება.
მართალია, დროებით შეიძლება რევი-
მი რომოდნიემთ მიხედვით უფრო რბილი
იქნეს, მაგრამ მის სისასტიკეს კიდევ
დიდხანს გრძობდეს იქნება ხალხი, გან-
საკუთრებით სოფელი.

მეველი დროის ქარხნები—მხ-

შინდელი მასხანდა და XVIII
საუკ. თბილისის ამბები.
ლილის ქარხანა, ანუ ლილახანა, ლი-
ლახანები იყო ბევრი, ლილის ქარხანა კი
ერთი, ლილა იყო კარგი და ლურჯი,
აქეთებდნენ ბალახებიდან, მაშინ გირვანქა
ლილა ღირდა 12 კაპ.
რუსების შემოსვლის შემდეგ ეს ლი-
ლის ქარხანაც მოისპო, რადგანაც რუ-
სებმაც იწყეს რუსეთიდან დიდალის შე-
მოტანა. დღეს ლილა გირვანქა 15 მა-
ნეთია.
შაქრის ქარხანა. ეს სიტყვა საბა ორ-
ბელიანის სიტყვით ინდიური სიტყვა
არს. მეთვრამეტე საუკუნის 20 წლებს
კალკუტა და მადრიდიდან საქართველო-
ში მოვიდნენ ინდიელი ხელოსნები და
თბილისში შაქრის ქარხანა გახსნეს. ჯე-
რეთ ამისთვის ბორჩალოს მარჯაში მათ
შაქრის ღრწაში გააჩინეს და მერე შაქ-
რის ქარხანა.
ქართველებს მჩვედმეტე საუკუნეშიაც
სკოლიდან, ყინვარი შაქრის გამოყენაც
მაშინ დაუწყებიათ. „ამ ქარხანამ 1795 წ.
იარსება, 1797 წ. მეფე ერეკლეს დავა-
ლებით განახლდა, შაქარი ცოტა გამო-
ჰყვანდათ, ხოლო საქართველოს ხალხს
იგი მაინც ჰყოფნიდა.
ამ ქარხანამ რუსების მოსვლის შემდე-
გაც იარსება. თითო თავი იყო 6 გირ-
ვანქა, შაქარს ფერი ჰქონდა ყითელი,
იყო ძლიერ დუნე და ერთობ ტკბილი.
სახელათ ეწოდებოდა „ქართული შაქა-
რი“.
რუსებს ეს შაქარი არ მოსწონდათ.
რუსეთიდან შემოიტანეს რუსული შაქა-
რი. მაშინ ექვსი გირვანქა შაქარი ერთ
მანეთად იყიდებოდა.
რუსულმა შაქარმა აჯობა და განსდევ-
ნა ქართული შაქარი, ქართული ქარხა-
ნა დაიკვტა, მერე რუსული შაქარი ისე
გაძვირდა, რომ 1830 წ. რუსული შაქ-
არი გირვანქა 2 მ. იყიდებოდა.
1840 წ. იაკობ ზებლაშვილმა და
მისმა ამხანაგებმა კვალად გახსნეს ვერა-
ცხელ შაქრის ქარხანა და იწყეს შაქრის
გამოყვანა ძველებურად. ამ ქარხანამ ცო-
ტახანს იარსება, ესეც ძველებურათ დუ-
ნე შაქარი იყო და ტკბილი. ამ შაქარ-
საც ქართული შაქარი ეწოდებოდა. ამ
შაქარს რუსულ შაქარმა აჯობა და ამი-
ტომ იგვიც მოისპო. ამ ქართველი შაქ-
რის მეწვრილის დღესემში კაცი ნახა-
და. 1870 წლებამდის ვასაყიდათ იგი
ბევრი იყო. რადგანაც დუნე შაქარი იყო,
მის ცოტანი ხმარობდნენ, რუსული შაქა-
რი მაგარი იყო და ამიტომ აჯობა ამან,
მაშინ ქართული შაქარი 15 კაპ. იყო,
დღეს კი 20 მ. გირვანქა.
ძაფის ქარხანა ანუ „უაჯაზები“. თბი-
ლისში ამით რიცხვი დიდი იყო. ყაზა-
ხების რიცხვი, ანუ ქარხნები იყო ბევ-
რი. მათ გამოჰყვანდათ აბრაშუმის ძაფი
თეთრი, შავი, წითელი და სხვადასხვა
ფერებიც. მაშინ აბრაშუმის ძაფი გირ-
ვანქა 5 მ. იყო. ყაზაზების რიცხვი თბი-
ლისში დავარდა, რადგანაც რუსეთიდან
იწყეს ძაფის შემოტანა. დღეს თითო

კოპის ძაფი ღირს 18 მან. კოპის ძაფს
ექნება 4 მისხალი.
„ქალაქის ქარხანა“. ეს სიტყვა ქარ-
თული არ არის. იგი წარმოშობა არა-
ბელის სიტყვა „ქალიხილი“. ქალაქის
კეთებაც ქართველი ისწავლეს ინდიელე-
ბისაგან. თბილისში არსებობდა ერთი
ქარხანა. ამ ქარხნის ქალაქი მთელს
საქართველოს ჰყოფნიდა. ქალაქის ფე-
რი იყო ყვითელი და ლურჯი.
1798 წ. მეფე გიორგის დეალებით
რუსეთიდან იწყეს ქალაქის შემოტანა,
ამიტომ 1800 წ. ეს ქარხანაც მოისპო.
დღეს ქართული ქალაქის ხსენებარ აღ-
არ არის საქართველოში.

სანთლის ქარხანა.

ქონის სანთლის
ქარხანა 1790 წ. თბილისში იყო თქვეს-
მეტი. ერთი ქარხანა იყო სამეფო, და-
ნარჩენი კერძო ბიზნისი. ამ თქვესმეტ
„ქარხანის“ ჯარდ სანთელი გამოჰყვან-
დათ სხვადასხვა ვაჭრებს და ნამეტურ
მრეწველებს. ამით ვარდა, ბევრს დიდს
ოჯახშიაც გამოჰყვანდათ, რადგანაც ქო-
ნი მაშინ ბევრი იყო თბილისში. სამე-
ფოს სანთლის ქარხანა არსებობდა თბი-
ლისის პირველი ხიდის გვერდით, ვგო-
ნებთ რიყზედ. სანთელი მაშინ იყო,
იფათ, თითო სანთელი ღირდა ერთი
ფული, ანუ ჩვენებურ კაპეკათ.
სანთლის ქარხნებმა რუსების შემოსე-
ლის შემდეგაც კარგა ხანს არსებობდნენ,
რადგანაც რუსებიც ხმარობდნენ ამ სან-
თელს.
1830 წლებში მოსკოვიდან იწყეს რუ-
სული კართოფლის სანთლის შემოტანა,
მერე ეს სანთელი მიეცა ვაჭრელებს,
ამან შეამცირა ჩვენებური სანთლის ქარ-
ხნები.
1870 წლის შემდეგ რა კი ნავთი შე-
მოვიდა ხმარებაში, მას მერე სანთლის
ქარხანაც სულ მოისპო. დღეს სანთლის
ქარხანა კი არ არსებობს და მისი კეთე-
ბა და ჩამოსხმა კი ქართველებმა ბევრს
ადვილას იცინა კიდევ.
წებოს ქარხანა. 1890 წ. თბილისში
იყო ორი ქარხანა წებოსი. წებო იყო
კარგი თვისების, მაშინ და შემდეგაც ამ
წებოს ქარხანა კარგა ხანს დარჩა საქარ-
თელოში. ქართულ წებოს რუსებიც
კარგა ხანს ხმარობდნენ, მერე კი ანუ
1840 წ. რუსეთიდან იწყეს წებოს შემო-
ტანა, ამიტომ ქართული წებოს ქარხანა
მოისპო 1830 წლებამდის ქართული წე-
ბო გირვანქა იყიდებოდა 5 კაპ.
წ. სანთლის ქარხანა თბილისში იყო
ორი, ერთი კათალიკოსის—ქართველე-
ლებისა და ერთი სომხების. სანთელს
ხდიდნენ ყვითელი ფერისას, ფასი იყო
მაშინ ერთობ მცირე, წველი სანთელი
ღირდა ერთი ფული, ანუ ორი სანთელი
ერთი კაპეკი, ანუ ორი გროში. რუსე-
ბის შემოსვლის დროს, ამ სანთლის ქარ-
ხნის საქმე კარგათ ვიციდა, რუსის ჯარის
კაცებისაგან მუშტარი მოემატა დიდათ,
რადგანაც სანთელი იაფი იყო და ამი-
ტომაც საქართველოში ახლად შემოსუ-
ლი ჯარის კაცებიც მრავლათ ყიდულობ-
დნენ და სანთელს ანთებდნენ.
ზარაფხანა. ანუ ფულის საჭრელი
ქარხანა: არსებობდა მეფეების დროდან,
და ერეკლე მეფემ უფრო გაავრცელა
იგი და დააწინაურა. ზარაფხანის ხელო-
სნები და მუშები ერთი ათათ მიუმატა.
ზარაფხანის მუშები და ოსტატები
პირველათ, ანუ ზარაფხანი განახლების
დროს 1760 წ., სულ ბერძენები იყვნენ,
მერე ქართველებმაც ისწავლეს და ბევ-
რი გაჩნდნენ.
(შემდეგი იქნება).

საზოგადოების საუბად-

ღებოთ.

ჩვენ მერე ბორჯომიდან გამოგზავ-
ნილ დეპუტატს სასურსათო კომიტე-
ტის შესახებ, როგორც გადმომიცეს
და მეც პირადათ დავრწმუნდი დიდი-
მოთქმა მოთქმა გამოუწვევია,—საზოგა-
დოებაში და თურმე ზოგიერთი იმასაც
კი გაიძახის, რომ საბუთები არაფერი
აქვსო მან ტყვილა ალაპარაკა საზოგა-
დოებაო; ამისთვის მრავლათ ვრიცხთ
ჩვენს თავს საზოგადოების ცნობის მოყვა-
რობა რამდენათ შემქმნელა გერ-ჯერო-
ბით შემდეგთ დავაკმაყოფილო: ნურა-
ვინ იფიქრებს რომ დათიკო ქებაძე
ისე გამოესულედეს, რომ უსაბუთოდ
ცნებდნენ ბრალი დასდოს და პრესაში
ცნუ ხმების ვაჭრელებისთვის ორი
წლით ციხეში ამოყოს თავი.
მე მიხდოდა პრესაში ყოველივე გამო-
მეშვარავება, მაგრამ ვინაიდან. ამ საქ-
მელ თუკე ოფიციალური მსვლელობა მი-
იღო და მას აწარმოებეს ქუთაის ოლქის
სასამართლოს ბრალდებულთ, და ვინაი-
დან ოლქის ბრალდებულმა არ მომცა
პირი ჩემი ჩვენებისა, რადგან გამოძიება
უნდა მოხდეს და საქმე ავსებოს, თან
კანონითაც აკრძალულიაო, ამისთვის ვა-
ცნობებ როგორც საზოგადოებას, აგრეთ-

ვე აღქმანდრე ვაფაროც და ბეგლარ
ფაღვას, რომ პერსიანულად არაყის
ბრალს არა ესდებ. მე ვცხებ, როგორ
შეგადგენლობას საგებ. სასურ. კომიტე-
ტისას. და ჩვენ ხალხი ჰაც სანთლები
მე მიმარჩია უტყუარი საბუთებით და და-
რწმუნებულთა ვარ შალე ყველაფერს
ფარდა ახსდებდა სამსჯავროში. და თუ
ვერ დაეპრკიცებ ჩემს სიტყვებს, უმეშ-
ლია მე მომლის, კიდევ ვიმეწოდეს, ცი-
ხეში ჯდომა და დარწმუნდეს ყველა
თუ ეს მოხდა არაყის პატივებს არა
ესთხოვ.
„ხალხის ნებობარი“
დათიკო ქებაძე.

წესები

ელექტრონის ძალით სარგებლობისა

ელექტრონის ძალით სარგებლობისა
და მისი განაწილებისა ქ. თბილისში.
ელექტრონულ ვენერგის მიწოდება სა-
ძნელა ვახდა. არსებულ პირობების წყა-
ლობით ელექტრონული სადგურები თან-
დათან ფუტვებიან, ხოლო საჭირო ნა-
წილების და სხვა მასალების უქონლობა
აფერხებს მათი შეკეთების საქმეს.
სათბობი მასალა (ნავთი, მახუთი) მცი-
რელი და არის ქალაქში. ამიტომ ელექ-
ტრონულ სადგურების მიერ გაღებულ
ენერჯის რაოდენობა თანდათან მცირე-
დება. ნავთის და სანთლის უქონლობა
ზაზარტე თვალსაჩინოთ აბრკოლებს იმ
პირათ რიცხვს, რომელთაც სურთ ისარ-
გებლონ ელექტრონის ენერჯით.
საჭიროა, რომ ელექტრონის შუქი
მიეცეს იმას, რომელიც სრულიათ არის
ამ უკანასკნელს მოკლებული, ყველა
ელექტრონის სადგურებს განათების ძა-
ლის გაღება შეუძლირდეთ.
უნებების ტენიურ კომისიებს ქუჩე-
ბის განათება გადაეკეთ ტრამვის ელექ-
ტრონის სადგურზე, რითაც ქუჩების
განათება უზრუნველ-ყოფილ იქნება.
ელექტრონულ სატურების დატვირთვის
შესამცირებლათ ქალაქის ვამგეობამ თა-
ნახმად თავის დადგენილებისა და ქალა-
ქის საბჭოს გადაწყვეტილებისა, მიიღო
შემდეგი წესები:
მოქალაქეს თავის ბინაზე შეუძლიან
იქონიოს თვითეულ ოთახში არა უმე-
ტესი ერთის 25—32 სანთლის ძალის
ლამპა. მოქალაქენი მოვალენი არიან
თავიანთ ბინებში მეტი ლამპები თვი-
თონვე გააუქმონ და მოხსნან.
ელექტრონის სადგურის პატრონთ
ევალებათ თავიანთ აბონენტებს თვალ-
ყური ადევნონ, რომ მათ გამოიციონ
მეტი წერტილები და შესარულან ეს
წესდება.
კინემატოგრაფებს რიგ-რიგათ შეუძ-
ლიათ მართონ სენსეტივი სალამოს 9—11
სათამბდის ორ დღეში ეროხელ.
ამ წესდების დაარღვევნი მიცემულ
იქნებიან პასუხის გებაში სასჯელოთა
კანონის 29 მუხლის ძალით.
რომ ობონენტებს მძლავრი ელექტ-
რონის შუქის ძალა არ მოაკლდეთ და
ენერჯის უსარგებლოთ დაკარგვის თა-
ვიდან ასაცილებლად სპეციალური კო-
მისიები ახდენენ რაიონების განაწილე-
ბას ელექტრონულ სადგურთა შორის,
მხოლოდ ის სადგურები, რომლებიც
თხოვლობენ შეკეთებას, შეჩერებულ იქ-
ნებიან და მისი აბონენტები გადაირიცხ-
ებიან სხვა სადგურზე.
ელექტრონულ შუქის ვაყვანის მსურ-
ველნი განაწილებიან სამ კატეგორიათ:
1) სახელმწიფო და საზოგადო დაწე-
სებულობანი.
2) ის პირნი, რომლებთაც შუქის ვაუ-
ქებაში ცხოვრების სასარი ესპობათ და
აგრეთვე ის პირნი, რომლებს ოჯახში
არიან ხრონიკულ მიიმე ავადმყოფნი.
3) ის მოქალაქენი, რომლებიც ამ ემად
ელექტრონის შუქს არიან მოკლებულნი.
ელექტრონის სადგურების პატრონი,
თუ ტენიურთი დამბარკოლებელი მიზე-
ვები ხელს არ შეუშლის, მოვალენი
არიან ქალაქის საბჭოს 22 ავისისტოს
1918 წ. გადაწყვეტილების ძალით, ზე-
მოაღნიშნულ რიგზე აბონენტები შეიერ-
თონ და მასთანვე ახალი აბონენტების
მიერ სიები კვირაში ეროხელ ქალაქის
გამგეობას წარუდგინონ.
თბილისის ქალაქის გამგეობა.

მოლაპარაკება.

საქართველოსა და ყუბანს შორის.

(სტენოგრაფიული ანგარიში)

მოლაპარაკებას დაესწარნენ: 1) გენერა-
ლი ალექსევი, 2) დნიკინი, 3) შულგო-
ნი, 4) სტეფანოვი, 5) გენ. რომანოვსკი,
6) ვენერალი დრაგომიროვი, 7) ლუკოვ-
სკი, 8) გეგეკორი, 9) გენ. მახნიავი-
ლი, 10) ბიჩი (ყუბ. წარმომადგენელი),
11) ვორობიოვი, 12) № №.
ყუბანს მოქალაქენი სახელით მივესალმე-
ბი ჩვენს მეგობარ საქართველოს წარმო-

მადგენლებს ეგ. პ. გეგეჭორის და გენ. მახინაშვილს. მე ვფიქრობ, რომ ჩვენი ურთიერთ დამოკიდებულება შესახებ მოლაპარაკება დამთავრდება ნაყოფიერად და სასურველად, რადგანაც ჩვენ შორის არ არის ისეთი რამ, რომელიც დავას გამოიწვევს. თავდაპირველად მე საკმარისი ვინაობა ვაძლავებ, რომ მოხალისეთა ჯარს არა აქვს არავითარი მისწრაფება და სურვილი საქართველოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ და მას სცნობს საფუძვლით. დღე იცოდეს საქართველომ, რომ ის ამ მხრით საფუძვლით უზრუნველყოფილია.

მაგრამ, რადგანაც მოხალისეთა ჯარი იღებს ასეთს მთავრობას თავის თავზე, ის უნდა ელოდეს საქართველოსაგან ასეთივე დაპირებულებას. ამავე დროს მე აშკარად უნდა ვთქვა, რომ საქართველოში რუსების მტრულად შეხედვა, რასაც ჩვენ სულ არ მივალდებოდებით, მაგრამ უმთავრესი ის არის, რომ რუსებს სდევნის არა მასხა, ხალხი, არამედ თვით მმართველი წრეები. შემდეგ მოლაპარაკების დროს ჩვენ არ შეგვიძლია ამ ფაქტს ანგარიში არ გაუწიოთ, როდესაც ჩვენ ვიცით, თუ რამდენ უსიამოვნებას განიცდის რუსი მცხოვრები კავკასიაში. წინეთ ხომ ჩვენ შეგვეძლო ერთმანეთთან ცხოვრება და ჩვენს პოლიტიკურ პარტიკულ მსახურებდნენ. ასეთ თქვენს დებულებას ჩვენ ვერ შევუბნდებით.

თქვენი ორიენტაციის მიმართულება, შინაური თქვენი პოლიტიკის საქმეები ჩვენ არ გვხვება, ეს თქვენი შინაური საქმეა, მაგრამ ჩვენ არ შეგვიძლია დაუშვათ გერმანიის ბატონობა რუსეთის მიწა-წყალზე მოხალისეთა ჯარის და ყაზანის წინააღმდეგ. რატომ გერმანიელები ამაგრებენ ადღერს? ეს ხომ ჩვენი შეურაცხყოფაა? საქართველოს ტერიტორიაზე დღე ქართველებმა რაც უნდათ ის აკეთებინონ, მის გაგრძელება არ უნდა იყოს არც ერთი გერმანიელი. ამ საკითხთან ერთად იხადება მეორე საკითხი: რომელ საზღვრების შეიძლება მათი მოქმედება გავრცელდეს? ეს მეტად მწვავე და სერიოზული საკითხია, რომლის გადაჭრასთან დაკავშირებულია ყველაფერი ის, რის გადასწავლაც ჩვენ აქ შევიჭრებინეთ. და აი მე მივიღებ დეკლარაციას თქვენი გენერალისაგან, რომელმაც თავისი მთავრობა დააყენა ტუპისკო და უკრაინის რაიონებში და მთავრობა გადაყენებული. ახლა კი სოკოს და ადღერსი ქართველების მთავრობაა. შეიძლება თუ არა ამ ოლქებზე ვილაპარაკოთ ისე, როგორც ქართულ ოლქებზე მაშინ, როცა საქართველოს და ჩვენ შორის მთელი კრიტიკულია—აფხაზეთი. ეს ოლქები წმინდა რუსული ოლქებია და შედიან რუსეთის ტერიტორიაში რა არის მდინარე კუდესკა, რატომ არის უფლებო ხელით წართმეული 25 ვერსის მანძილზე ამ მდინარეები, არა, ბატონებო, ასე არ შეიძლება. ის საზღვარი, რომელიც დამყარებულია 1905 წელს უნდა იქნას დაცული, მხოლოდ ამ პირობებზე შეიძლება ჩვენ შევთანხმდეთ თქვენთან.

ახლა საქონლის გაცვლა-გამოცვლაზე იცოდეთ, რომ გერმანიელებს ყველაფერი ცალკეთ როგორც დონდონ, ურანიდან, ისე საქართველოდან. ამიტომ თუ ჩვენ ხელშეკრულება შევკარგოთ და თუ მოგვცით თქვენ ჩაიხე საქონელი, ჩვენ უნდა გვქონდეს გარანტია იმაზე, რომ გერმანიელებს არ ეკვებოთ. ჩვენ უნდა იმართებოდეთ მიგვეტებით საქართველოს, ამას მოწმობს ის ფაქტი, რომ ჯერ კიდევ თქვენ მოვლამდე, მე გაუხსენებ გენერალ თაყაიშვილს 250,000 მანეთის კრედიტი პურის შესასყიდად და საქართველოში გასაგზავნად. სხვას, ჩვენ ვინებთ ვეკონია ტრენდენია საქართველოსათვის დახმარების გარეშისა. და თუ ჩვენ ასე მივდივართ თქვენს შესავლებლად, თქვენც ასევე უნდა მოიქცეთ თვის წარმადგენელ კავკასია რუსეთისათვის? რუსებმა დახარჯეს კავკასიაში აუარებელი ახანა. იმავ დროს კი კავკასიაში ბევრი რუსეთის ქონება დაგროვდა, ყველაფერი ეს რუსის კაპეითა. ვანა რკინის გზები, რომელიც გაყვანილია, ვანა თითოეული ვერსი ჩვენ არ არის? და თუ ყველაფერი ის, რაც რუსეთის ცენტრიდან შემოხვევით დახარა მოგროვილი იქ ყველაფერი უნდა გადავიდეს ქართველებს, სომხების და თათრების ხელში მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი ეს მოტანილია ცენტრიდან და გროვდება ღარი რუსეთის გლების გროვით, მაგრამ აი შეხედეთ იმ სურათს, რომელსაც წარმოადგენს ის ადგილები, სადაც საქართველოს ჯარმა გაიარა. რეკვიზიციას უშვებთან ავტომობილებს, საწყობებს, ფურგონებს და სურსათს. სა-

მხრეთი ნაწილი ახალ-სენაკიდან სოხუმიამდე გამოცხადებულია საქართველოს სახელმწიფოს კუთვნილებათ. რა საფუძვლით თქვენ შეგიძლიათ ისარგებლოთ ზემო-ჩამოთვლილი ქონებით და თქვენი განკარგულების ქვეშ იქონიოთ, მაგრამ ვახსოვდეთ, რომ ყველა ეს მილიონები გამოწვეულია რუსეთის ცენტრიდან. შემდეგ ფულად წაღებულია სოკოში 800,000 ლ. და სოხუმში 230,000 ლ. რასაკვირველია ზღის მმართველობამ განაცხადა პროტესტი ამის შესახებ, მაგრამ ეს სიდ მიგვიყვანს?

გენერალ მასლოვისს ვაძლავებ ჯავშენიანი მატარებელი, მაგრამ ის სავსებით გაფუჭებულია და ასეთი მოქცევა ბ. ქართველ აფიცრების სრულიად არ არის ლოიალური დამოკიდებულების მაჩვენებელი. ადგილზე რა ეს ყველაფერი, მე კიდევ ვიტყვი ერთხელ, რომ მე ვარ მოხალისეთა ჯარის უფროსი, რაც შეეხება ყუბანის მთავრობას, ის თავის შესახებ თვითონ იტყვის. სასურსათო საკითხის შესახებ ჩვენ თქვენ დაგეგმავებით და ამ საქმის მისაწესრიგებლად მთავარი საკითხის გადაჭრის შემდეგ უნდა დავაარსოთ განსაკუთრებული ორგანო, რომელიც საქონლის გაცვლა-გამოცვლას აწარმოებს. მაგრამ იცოდეთ, რომ მხოლოდ მაშინ გაუშვებთ, თუ გინდ ერთ ფუთ პურს, როცა გამოიცილება რუს აფიცრებთან დამოკიდებულება საქართველოს მთავრობისა, ვინაიდან ყველაფერი ის, რასაც იქ ადგილი აქვს, და თვით იმუღებთი გადასახლება რუსებისა ჩვენთვის დიდად შეურაცხყოფელი გაჩემდება. რაც შეეხება სასურსათო ორგანოს, მან უნდა აწარმოოს სასტიკი აწერა იმ საგნების, რაც საქონელს საქართველოსათვის, რომ არაფერი არ ჩაუვარდეს ხელში გერმანიელებს, რომლებმაც გამოსწორეს ყველაფერი დონში, უკრაინაში და ახლა მზით არიან სხვას მიყონ ხელი.

ახლა მე გთხოვთ დასვათ შემდეგი ცალკე კითხვები და ვსთხოვ ყუბანის მთავრობის წარმომადგენელს გამოისტყვას თავისი აზრი:

- 1) საქართველოს დამოუკიდებლობის შესახებ თუ რა აზრის არის
- 2) საქართველოს და ყუბანის საზღვრები.
- 3) საქონლის გაცვლა-გამოცვლა.
- 4) რუსებისადმი მოპყრობა ქართველებისა საქართველოში.
- 5) რევიზიციის წმინდა რუსული ქონებისა.

დანარჩენი კითხვები გამომდებდა მსჯელობის პროცესში, ახლა კი ვფიქრობ, რომ ამ წესრიგით სრულია და ვსთხოვ გამოსტყვას თავიანთი აზრი ყუბანის მთავრობის წარმომადგენელს.

ბიჩი (ყუბანის მთავრობის თავმჯდომარე). საქართველოს დამოუკიდებლობის ცნობა ჩვენში არ იწყებს არავითარ იქვეებს და ჩვენ ვსტყვით მას საფუძვლით, ვინაიდან ყოველთვის მთელი ისტორიის განმავლობაში ყუბანს საქართველოსთან ჰქონდა მეგობრული განწყობილება და ვფიქრობ, რომ ეს მეგობრობა შემდეგშიც გაგრძელდება. რაც შეეხება საზღვრებს, სადა არც აქ არის არაფერი. მთელი შავი ზღვის გუბერნია 1905 წ. იყო ყუბანის ნაწილი და ჩვენ არა გვაქვს არავითარი საფუძველი, რომ სხვანაირად შევხედოთ ამას დღეს. მე მგონია, რომ მთელი შავი ზღვის გუბერნია 1905 წ. გადაკეთების ძალით უნდა შევიდეს ყუბანის შემადგენლობაში.

გენ. ალექსევი. პირველი საკითხის შესახებ ყველაფერი გავთავაშეთ. ჩვენ მოხალისეთა ჯარის წარმომადგენლებმა და ყუბანის მთავრობამ უკვე გამოეთქვიით თავიანთი აზრები.

გეგეჭორი. მე, როგორც საქართველოს რესპუბლიკის წარმომადგენელს არ შემიძლია, პარტიკულად გენერალს, თქვენს სიტყვას პასუხი არ გავსცე. ჩემს მოვალეობათ ვეთვლი ავლინიშო, რომ ჩემთვის და ჩემი ამხანაგებისათვის მეტის მეტად ძნელი იყო თქვენი ბრალდებების მოსმენა. მართლაც ამაზე უფრო მძიმე ბრალდებების წარმოდგენა ძნელია, ვინაიდან ჩვენ აქ ბრალს გვედებ ყოველგვარ მომადგენებელ ცოდვებში. ბრალს გვედებ იმაზე, რომ ვითომ ჩვენ ვისარგებლეთ მდგომარეობით და ხელთ ვაგდეთ ის, რაზედაც უფლება არ გვექონდა, რომ ჩვენ ძალადობას ვხმარობთ რუს მცხოვრებლებზე, განსაკუთრებით კი რუს აფიცრებსა და მიხედვებზე და საერთოდ მთელი ჩვენი პოლიტიკით ჩვენ ვქმნით ისეთ ატმოსფერას, სადაც შეუძლებელია ურთიერთ შორის შეთანხმებით თანამშრომლობა—მუშაობა.

მე ვიტყვი, რომ ჩვენ ასეთი ხასიათის ბრალდებანი არ გვაშინებს მაშინ, რო-

ცა მას ვხვდებით ჩვენ უპასუხისმგებლო ორგანოს ფურცლებზე, სადაც ცალკე-ცალკე ხალხი ერთ ერთ მეორის წინააღმდეგ უსისინებს და ილაშქრებს იმ პოლიტიკური წყობილების წინააღმდეგ, რომელიც მას არ მოსწონს და ჩვენ დამშვიდებით უყურებთ ამას, რადგანაც ჩვენ ვფიქრობთ, რომ პასუხისმგებლმა ხელმძღვანელებმა იცინა სიმაართეს. სინამდვილე და თავიანთ ბრალდებებს არ აწინებენ ქუჩურ კორგზე. გენერალ ალექსევის იცნობს მთელი რუსეთი, ვიტყვი მეტსაც, სხვაგანაც იცნობენ. ჩვენ მივეჩვიეთ მის პარტიკულს, თუქ შეიძლება მის პოლიტიკის და შეხედულებების არ ვინაირებდეთ და როდესაც გენერალი ალექსევი შესაძლებლად ცნობს გაიჭიროს ეს ბრალდებანი იმ ფორმით და ტონით, რომლითაც მან ეს აქ გააკეთა, მაშინ მე ვფიქრობ, რომ საქმე მართლაც სერიოზულ ხასიათს იღებს. მაგრამ თავისთავად რაზეა აშენებული ეს ბრალდებები? უწინარეს ყოვლისა მოვალეთ ვრიცხავ თავს თქვენი ყურადღება მივაპყრო იმ გარემოებას, რომ საქართველომ თავისი დამოუკიდებლობა გამოაცხადა 26 მაისს მხოლოდ მაშინ, როცა რუსეთი საბოლოოდ დაინგრა, როცა მთელ რუსეთის ტერიტორიაზე აღმოცენდა 2000 სხვა და სხვა რესპუბლიკები, როცა საბოლოოდ დაგვეპოვა იმედები, ახლა მომავალში რუსეთის მოლიანი ფრონტის აღდგენისა, მხოლოდ მაშინ, ექვსი თვის ტანჯვის შემდეგ რომელიც შედეგი იყო სავარუთ ფრონტზე დამარცხებისა, საქართველო მტრულად ყველაგან თავის ძალებს ამარა, იმისთვის რომ ეხსნა საფრთხე და შეენარჩუნებინა ხალხის ფიზიკური არსებობა, იმედებულები იყო ეს ნაბიჯი გადაედგა. მაგრამ სანამ ჩვენ ამ ნაბიჯს გადავდგამდით, მანამ მიგმართეთ ყველა დასამარცხებისთვის, მიგმართეთ ბალშევიკებსაც; მაგრამ ჩვენ ძიხლი დარჩა ხმად მლაღადებლისა უღანბნისა შინა, თუ არ მივიღებთ მხედველობაში ცენტრო ფლოტის ლაღაც, გაცემას, წინააღმდეგ ჩვენ მიერ ხელმოწერილი ხელშეკრულებისა, რომელიც გვარწმუნებდა ვიკოტის დეპუტით იმაში, რომ არც ერთი გემი არ წავა ბათუმის დასაცავად. აი სწორედ ასეთ მომენტში, 26 მაისს 1918 წელს გამოცხადდა საქართველოს დამოუკიდებლობა. რაც შეეხება იმ ბრალდებებს, რომელიც წამოყენებულია საქართველოს მთავრობის წინააღმდეგ და გამოიხატება რუს აფიცრების დეენაში, მე როგორც საქართველოს რესპუბლიკის ოფიციალურ წარმომადგენელს ჩემს მოვალეობად მიმაჩნია განვაცხადო, რომ ეს ბრალდებები სრულიად უსამართლოა.

სად, თუ არა საქართველოში მიდიოდნენ აფიცრები, როცა მათ რუსეთში დევნა დაუწყეს? ყველა კუთხებიდან მოდიოდნენ აფიცრები და ჩვენ მათ ველებულობდით და ჩვენ სუსტ სავალეუბებს მათ უზიარებდით, ვაძლევდით ვა-მაგიერებს, ვეკვამდით მათ და შესაძლებლობის ფარგლებში ყოველგვარ დანართებს უწევდით. და მე ამასეთ შემოძლია აქ ვანაცხადო, რომ იმ დროს როდესაც მთელ რუსეთში ვამეფებოდი იყო საშინელი თვითგასამართლება, მაშინ მხოლოდ ჩვენში, საქართველოში არ ყოფილა არც ერთი შემთხვევა რუს აფიცრის თვითგასამართლებისა და მასზე ძალადობისა. ეს მიეწერება მასის შეხედვას და პოლიტიკურ ხელმძღვანელების მუშაობას. როდესაც საქართველოს დამოუკიდებლობა გამოცხადდა, მაშინ რუსი აფიცრების ზოგიერთმა ნაწილმა მტრული განწყობილება გამოიჩინა და გარემოებისადაც თითქმის მის წინაშე დანაშაულები კი ჩაიდინეს ზოგიერთებმა. და სავსებით ბუნებრივია რომ როცა დაუმტკიცდა აფიცრთათ ვჯღღეს სიონდენდენტო საწყობების დაწვა, მეორეს კი დიდძალი ასაფეთქებელი მასალები აღმოჩნდა მალულად შენახულა, მოხდა ზოგიერთ მთავრის და ტუსაღება და მათ მოექცენ ისე, როგორც დამნაშავეთ. ნაწილი დამნაშავეთა და სხვებ პირთა გადასახლეს საქართველოს საზღვრებიდან. ამ გარემოებამ შექმნა ერთი ვჯღღი უკმაყოფილო ხალხისა, რომელთა სულიერი განწყობილება საქართველოს წინააღმდეგ სავსებით ვასაგებია. შემდეგ თბილისში, როგორც მთელი მხარის ცენტრში, მოგროვდა დიდი რიცხი მიხედვებისა, რომელნიც საქართველოს დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ გამოცხადების შემდეგ უსაქმოდ დარჩნენ ამასთან ერთად დაკავშირებულია შტატების შემკობა და ზოგიერთ დაწყებულიებათა ლეკიდიცია. ყველა მათ მიეცა სალიკვიდიციო ფულები, მაგრამ აშკარაა, რომ იმ სიძვირში, როგორც აბის თბილისში, ეს ფულები

მათ დიდხანს არ ეყოფოდით. სავსებით ვასაგებია ამ ვჯღღი დამოკიდებულებაც საქართველოს რესპუბლიკისათვის, მაგრამ სრულებით უსამართლო და უსაფუძვლოა ამ ორ უკმაყოფილო ვჯღღის საქართველოსთან განწყობილებაზე აშენით ბრალდებები საქართველოს და მის მმართველ წრეების წინააღმდეგ. ყველაფერი ის, რაც მე აქ ვსტყვი, დამტკიცებული იქნება ობიექტური საბუთებით. და მე ვფიქრობ, რომ არ არის არავითარი დანაშაული იმაში, რომ როცა შენდება ახალი სახელმწიფო ის, როგორც ასეთი, ყოველგვარ ზომებს ხმარობს, რომ როგორმე თავი დაიხსნოს ზედმეტ ხარჯებს, რომელსაც იწყებს ზედმეტი მიხედვების ყოლა და აგრეთვე იმის წინააღმდეგ, ვინც განიზრახავს მისი მთლიანობის დარღვევას. ღიბს, ჩვენ, ისევე როგორც თქვენ, ვიცავთ ჩვენს სახელმწიფოს და ჩვენ ვიცით შემთხვევები თუ როგორ და რა ზომებით იცავთ თქვენ თქვენს თავს. ყველა დანარჩენი საკითხებზე ჩვენ ვილაპარაკებთ იმ პირობაში, თანხანად, რომელიც შემუშავებული გეგმე. მე კი მივდივარ ამ წინასიტყვაობით ვამეჭარწყლებინა ის ბოროტი სულიერი განწყობილება, რომელიც წინასწარ განზრახ შეუქმნიათ. ვჯღღირობათ მე ვთავა ვებ.

მანიაშვილი. 7 ივლისამდე მე ვიცავი ფრონტზე ოსმალების წინააღმდეგ. ამავე რიცხვიდან, როცა კოჯორთან ვამორჩნენ ბალშევიკები და ჩვენი სახელმწიფოს ინტერესები მოთხოვდნენ მათი იქედან ვანდენას, მე, ჩემი მთავრობის ბრძანებით, ვადავყავით ჩემი ჯარი და დავიწყე მოქმედება შავი ზღვის ნაპირებზე, ვაგწმინდე ის ადგილები ბალშევიკებისაგან და 14 ივლისს ავიღე ტუპსე. უნდა ვითხრაოთ რომ მაშინ იმ მიღამობაში ვარა და ჩემი ჯარებისა არავისი ჯარი არ იმხილდა ბალშევიკების წინააღმდეგ. მოხალისეთა რაზმის არსებობაზე კი ჩვენ სრულიად არ ვიცოდით. ამავე დროს ბალშევიკების შევიწროებასაგან რომ თავი დაეხსნათ კლუბორის უღელტეხილისაგან იწყეს ღწვა ყაზახებმა თავიანთ ოჯახებით და მათზე მზარუნველობა ჩემი მთავრობის ნებართვით მე ვიკისრე. მხოლოდ ტუპსეში ვავეგე მოხალისეთა რაზმის არსებობა და ერთთ კვირის შემდეგ ეკატერინოპოლის ადგილს. ყუბანის მთავრობამ მთხოვა დახმარება; ამ მიზნით მე ვაფიქრე წინ ბელორევისაგან და ყუბანის მთავრობის წარმომადგენელის ლაპინის თხოვნით ავიღე ბალშევისკაია. აი, პირველად აქ მოვიდა მზვრეობა აფიცრთ მოხალისე რაზმისაგან. ამავე დროს სრულდებოდა მოვიდა 87 აფიცრთ პოლკი. მორაზვიის მეთაურობით, რომელიც მე დავინიშნე მებრძოლ ნაწილის უფროსათ.

ამ ფრონტიდან რომ დენიმე დღის უტან წავიყვანე ჩემი ჯარი მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი ძლიერ მოქანტულნი იყვნენ დიდი ხნის ვანუწყებულ ბრძოლით. რაც შეეხება ცნობას ვჯღღისა მატარებლის ვაფუჭების შესახებ, ეს სიმართლეს მოკლებულია. მე მაქვს საბუთი გენ. მასლოვისისაგან, რომელმაც ის ჩაიბარა, და ამ საბუთში ნათქვამია, რომ მატარებელი ვაფუჭებული არ არის. შეიძლება ის დაზიანებული იყოს, ამას მე არ უარყოფთ, მაგრამ ეს მოხდებოდა ბრძოლის დროს, ასე რომ მატარებლის ვაფუჭების შესახებ ცნობა სიმართლეს არ შეიცავს და წინააღმდეგობა მოვალეთ ვრაც ჩემს თავს შეგატყობოთ, რომ სამხედრო თვალსაზრისით შეცდომა იყო, რომ მე ტუპსე ვავტოვე ამის მიხეზი ის იყო, რომ მოხალისეთა რაზმის ერთმა ნაწილმა, რომელმაც ვანდენა ბალშევიკები ნოვოსილიდან, არ მაცნობა ტუპსეზე მიმავალ ჯარის რაოდენობა; მაცნობეს მხოლოდ ის, რომ მოლიან დამარცხებული ბრძობები, რასაც მე ვჯღღიანი ყურადღებით არ მოვეყარო და უმთავრესი ჩემი ძალა მეორე ფრონტზე ვადღეოვანე. მაშინ როდესაც მე მომხიდა ბრძოლა 11 ათას კაცთან 200 კაცისაგან შემდგარი რაზმით. ნათქვამიდან აშკარად სჩანს, რომ ჩემს წინსვლას არ ჰქონდა დაპყრობითი მიზანი, არამედ ის იყო გამოწყობილი ყუბანის მთავრობის თხოვნით და ბალშევიკებისაგან თავდაცვის მიზნებით. ტუპსეში ავიღეთ არა 800,000 მანეთი, არამედ 671,000 მანეთი, მაშინ, როცა ბალშევიკები ტერიტორიულად დარჩნენ. ეს ფული ხაზინაშია, რომლისაგანაც შავი ზღვის რკინის გზის მოთხოვნილებისათვის მიეცეთ ერთხელ 200,000 მანეთი და მეორეჯერ 240,000 მანეთი. ამრიგათ უმეტესი ნაწილი ამ ფულებისა დაეპარუნეთ დანიშნულებისამებრ. რაც შეეხება გეგმე; ნავთსადღურების აღების დროს მე მიხედვობა მათი დატუსაღება, რადგანაც მათი

შემადგენლობა ბალშევიკური იყო ცლილობდნ ბალშევიკებთან განიცდებდა მათი აღმშენებლობის დასაწყისში. შეეხება ურთიერთს რუსული და დაპყრველი; უნდა ვთხრათ, რომ იმ ნიკებული ჰქონდა შავი ზღვის გზის გვის ნებით, მას ვადახებ 10,000 მანეთს ღრახტი; ამავე დროს, ვაუგებამიხეზების გამო, მიხვან ადებულ 100,000 მანეთი საწინდრად.

იმ კონვენციით, რომელზედაც ველი ქონდა მოწერილი შავი ზღვის გეგვლა ვამები წავლენ იმ ნავთსადღურებში, რომელზედაც თვითნებლი მთავრი მიწერილია. რადგანაც მოხდებოდა ჩათვარიგადან ყაზახები და მათი ოყხების საზრდობა, რომელიც დარგოვი იყვენ სახუმში, ყუბანის მთავრობამ ილო ეს მხედველობა და როგორც ველი ვადახებდა 5,000 ფუთი ფქვილი 8,000 ფუთი ქერი. ამასობაში სამხედრო გუბერნატორმა დაატუსაღა ეს ტერიტორია და არ უშვებს მას.

დენიკინი. ეს კითხვა აღძრულია მხოლოდ გუშინ და მისი ვასათავისულებლად მოხდენილია ვანკარგულება.

ბიჩი არა ეს კითხვა დიდი ხანია აძრულია.

დენიკინი. ჩვენ უბრძანეთ დეკავებო ისინი მანამ, სანამ არ გამოირყვეოდა მისი სოკოში საქართველოს მიერ მის ვადმოსხმის შესახებ.

გეგეჭორი. რამდენათაც მე ვებრძანებ პურის დაკავების შესახებ მოციული იყო იმაზე ბევრათ აღრ, სანამ საქართველოს რაზმი სოკოში ვადმოსხმდა.

გორბოივი. იცით თუ არა თქვენ რომ გეგეჭორმა „გენერალი“ და „კორედილი“ გამოიტანეს ფოთიდან და ვჯღღის კონსტანციაში 60 ვაგონი პურ და 17 ვაგონი რეზინის მიწები.

გეგეჭორი. მიწების შესახებ ცნობა არ გექნოია, მაგრამ პური მათ შეუჭდათ იყიდონ თავისუფალ ფასებში და ვჯღღისონ კიდევ.

სტეფანოვი. მართალია თუ არა ცნობა, რომ საქართველოს მთავრობის წინააღმდეგ მიუციათ ქუთაის ვადავიღეს.

გეგეჭორი. ეს ტყუილია. ვარწმუნობთ, რომ საქართველოს შინაურ საქმეში ვერაინ ჩაერევა მანამ, სანამ მთავრობის სათავეში იქნებიან ისინი, რომნიც დღეს არიან.

შულგინი. მე ვფიქრობ, რომ უკმისა დაუმალავად ყველაფერი ბოლოს ვსტყვით. აქ ეკატერინოდარში მოდებენ და მოგვიტობობენ, რომ საქართველოში დევნიან და ვაფიცრებენ სენებს, აფიცრებს, მიხედვებს, ენას, სასვლევს და სხვა, მე მესმის, რომ ეს ამრიგათ მონათხრობებს დიდი სიბრძნითა და კრიტიკით უნდა მოყრათ, რადგანაც ამას ლაპარაკობენ ვგრანტები, შეურაცხყოფილინი; მაგრამ თუ ჩვენ ობიექტურად ვინსჯულ უნდა ვსტყვათ, რომ ნაწილი მანინც თალი იქნება. მე ძლიერ მოსიამოვნებ. გეგეჭორის სიტყვა, რომ საქონისა ხალხთან, რომელიც ანკრავს მას, ცა უნდა ვსტყვათ, რომ წინეთ ეს ვამიგონია მისგან სახელმწიფოს და ძნელია მათთვისაც, ვინც დიდი ვინსაბურებოდა ამ საქმეს და ვინც მხნე უნდა ვაგზას ის ამ დაცვის შემეი შესაძლებელია ადვილად ვადაცოდლას ლოიალობის საზღვარს და სდება თუ არა საქართველოს ახალი მობოდა ამ საზღვარზე ეს ერთი. მე ვნება მომეცით ვანაცხადო, რომ ვანდერულ სიკრეში დღეს ცენტრი მოლისეთა ჯარს უჭირავს და ჩვენ დავთ, რომ ჩრდილოეთით მას აფიცრებენ ბოლშევიკები, დასავლეთით მისი მხედვები, აღმოსავლეთით პაქოვი მანელი და გერმანიელები და ამავე სახმარებით შევიწროებას უწყებს სახელმწიფოს.

გეგეჭორი პირდაპირ, რომ თ მოწინააღმდეგეობის ღებულობთ მოხალისე რაზმის შევიწროების, ვარს შემოვლ კონზინაციაში. თუ თქვენ მოწინააღმდეგეობით, მაშინ ვასაგებია, რომ სებთანაც ბოლიშის არ დაიწყებთ. მაგალითი ჩვენ გვაქვს უკრაინაში, ვიკლავი პირდაპირ ამ კითხვას და ვწმინდა, რომ შემდეგში ეს ვაგეგეჭორი ჩვენ მოლაპარაკებას.

(გაგრძელება იქნება)

სარედაქციო კოლეგია
გამომცემელი—ცენტრალური კომიტეტი